

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Finn Sørensen
Finn.S@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

9. november 2016

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 12. oktober 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 26 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

J.nr. 16/15739

Spørgsmål nr. 26:

”Mener ministeren, at det er en forudsætning for at kunne få tilkendt et ressourceforløb, at man møder personligt til møder med jobcentrets sagsbehandlere selv om der foreligger lægelige vurderinger af, at personlige møder med jobcentrets sagsbehandlere forværrer borgerens helbred?”

Svar:

Formålet med den beskæftigelsesrettede indsats, herunder personlige møder med jobcenterets sagsbehandlere, er at hjælpe borgeren tættere på job eller uddannelse. Og som jeg har slået fast gentagne gange, så må den indsats, borgeren modtager, herunder møder med jobcenteret, naturligvis ikke forværre borgerens helbredssituation.

Ressourceforløb er målrettet borgere med komplekse problemer ud over ledighed, og der kan derfor være behov for, at jobcentrene tager særlige hensyn, når der skal planlægges en indsats, herunder afholdes møder. Det er kommunens ansvar at tilrettelægge fx møder, så der tages hensyn til borgerens helbred.

Borgere, der er i målgruppen for ressourceforløb, skal have deres sag behandlet i rehabiliteringsteamet. I den forbindelse skal jobcenteret udarbejde rehabiliteringsplanens forberedende del i samarbejde med borgeren. Der er ikke krav om, at dette samarbejde skal ske ved borgerens personlige fremmøde. Men det er vigtigt, at jobcenteret sikrer, at borgeren inddrages i udarbejdelsen af planen.

Når borgerens sag skal behandles i rehabiliteringsteamet, er det et krav, at borgeren og dennes sagsbehandler deltager i mødet. Borgerens personlige deltagelse i møderne i rehabiliteringsteamet er en forudsætning for, at rehabiliteringsteamet kan foretage en konkret og individuel vurdering af borgerens arbejdsevne, herunder hvilken indsats, der er den rigtige for borgeren og dermed for, at kommunen efterfølgende kan træffe en afgørelse.

Borgeren har altid mulighed for at have en bisidder fx et familiemedlem eller en netværksperson med som en ekstra hjælp og støtte på rehabiliteringsmødet. Det er understreget over for kommunerne i bl.a. orienteringsskrivelsen om rehabiliteringsteam fra 2015 og i den netop udsendte praktiske guide til gode ressourceforløb.

Når en borger er i ressourceforløb, skal kommunen tilrettelægge et individuelt og fleksibelt kontaktførløb med individuelle samtaler under hensyn til borgerens ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov. Hvis borgeren deltager i et beskæftigelsesrettet tilbud, kan samtalen med borgeren foregå på en anden måde end ved personligt fremmøde fx per telefon.

Formålet med kontaktførløbet er blandt andet at følge op på borgerens deltagelse i de indsatser, der indgår i ressourceforløbet. Hvis borgeren er sygemeldt, skal kommunen endvidere som led i kontaktførløbet vurdere, om der er behov for en særlig indsats i form af eksempelvis sygdomsafklaring, behandling eller optræning.

Samtalerne i kontaktførløbet skal afholdes løbende tilpasset borgerens behov, og der skal afholdes samtaler mindst 6 gange inden for 12 kalendermåneder. Rammerne for kontaktførløbet giver således mulighed for en meget fleksibel tilrettelæggelse.

Hvis borgeren udebliver fra en samtale i kontaktførløbet, får det ikke betydning for borgerens ydelse, hvis borgeren har haft en rimelig grund, fx hvis det er dokumenteret, at borgeren ikke kunne deltage i samtalen på grund af sygdom, eller der er risiko for, at helbredet forringes ved deltagelse i samtalen.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen